

Sygn. akt II CZ 48/09

## **POSTANOWIENIE**

Dnia 3 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Stanisław Dąbrowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Henryk Pietrkowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi H.G.

przy uczestnictwie [...]

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem

Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 listopada 1990r., sygn. akt [...]

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 3 listopada 2009 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 20 stycznia 2009 r., sygn. akt [...],

**uchyla zaskarżone postanowienie**

## Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. odrzucił wniosek pełnomocnika skarżącej H.G. o sporządzenie i doręczenie postanowienia z dnia 5 grudnia 2008 r. z tej przyczyny, że pełnomocnik skarżącej, wykonując zarządzenie wzywające go do wykazania umocowania do działania w imieniu skarżącej, załączył pełnomocnictwo, opatrzone datą 12 stycznia 2009 r., a zatem – jak podkreślił Sąd Okręgowy - wniosek sprzed tej daty należało uznać za pochodzący od osoby nieumocowanej do jego wniesienia.

Rozpoznając zażalenie złożone na to postanowienie, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pojęcie „pełnomocnictwa” ma dwojakie znaczenie: oznacza pochodzące od mocodawcy umocowanie pełnomocnika do działania w imieniu mocodawcy, a także oznacza dokument stwierdzający to umocowanie. Udzielenie pełnomocnictwa może nastąpić w dowolnej formie, zarówno pisemnej, jak i ustnej. Sam dokument pełnomocnictwa nie ma więc znaczenia konstytutywnego, takie znaczenie ma oświadczenie mocodawcy o udzieleniu pełnomocnictwa.

Jeśli pełnomocnik reprezentujący stronę nie dołączy do pisma sporządzonego w imieniu swego mocodawcy dokumentu potwierdzającego, że jest pełnomocnikiem, to zachodzi brak formalny pisma, podlegający uzupełnieniu w trybie przewidzianym w art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 126 § 3 k.p.c. O uzupełnieniu bądź nieuzupełnieniu tego braku decyduje treść załączonego pełnomocnictwa nie zaś data jego wystawienia. Takie stanowisko zgodne jest z pojęciem pełnomocnictwa w znaczeniu wskazanym wyżej oraz odpowiada istocie czynności uzupełniania braków formalnych pism procesowych. Czynność ta dokonywana jest w okresie biegu terminu wyznaczonego do uzupełnienia, nie można więc wymagać, aby w ramach uzupełnienia braku formalnego złożonego pisma pełnomocnik strony przedłożył pełnomocnictwo wystawione najpóźniej w dacie sporządzenia takiego pisma.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 398<sup>15</sup> § 1 w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.).